

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ 40 FILLÉR. A MELLÉKLET 80 FILLÉR. AMERIKÁBAN AZ ELŐFIZETÉSI DIJ PORTÓVAL EGYÜTT 2 DOLLÁR. TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÜLDÜNK.

SZERKESZTŐSÉGO ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, NYIREGYHÁZA, DESSEWFFY-TÉR 10.

Aratási hálaáldozat.

Hivő körökben sok szó esik az „áldozat”-ról, pedig sokszor nincsenek is tisztában azzal, mit jelent ez a fogalom: áldozat. A templombajáró „áldoz” mikor a perselybe dobja néhány filléréért. A gyászoló szomorúan meséli, hogy Isten tőle „áldozatot” követelt. Mi tulajdonképpen az „áldozat” bibliai értelme?

Áldozat annyi mint helyettesítés. Istenhez való viszonyunkra emlékeztet. Az áldozat bemutatása alkalmával az ótestamentumi hívőknek arra kellett gondolnia, hogy ő is vagyona is, Istené. Az áldozati állat csak helyettesítette az embert. (I. III. Móz. 7.) Az első emberpár bukása után már állatokat kellett áldozni, hogy az emberek meztelenségüket betakarhassák. Az ember bukása az áldozati állat életébe került.

Nemsokára mindenfelé megtartják a keresztyén körök az aratási hálaünnepet. Az ájtatoskodó hívők arra emlékeztetnek, hogy Istennel szemben legyenek hálásak. Sokan felteszik maguknak e kérdést: Mit és mennyit áldoznak Istennek? Hogy áldozni kell valamit, azzal tisztában van minden hívő lélek, mert erre lelkiismerete inti. A Szentírás megadja a feleletet, mikor az 50 zsoltár 14. v. ben ezeket mondja: „Áldozzál Istennek!” Minden biblia olvasó ember ismeri a zsidó nép hálaünnepét és Dávid hálaadó zsoltárait.

Isten a zsidó embertől megkivánta, minden jövedelmének tizedét. Ugy olvassuk Mózes III. könyvének 27. részének 30. versében, hogy a föld termésének és a fák gyümölcsének tizedét Istennek kell adni. Ugyanez áll a házi állatokról is. Nagyon ismerős Malakiás próféta könyvének 3. r. 10—12. v.: „Hozzátok bé az egész dézrát az én tárházamba!”

A tizedadás eszébe juttatta a hívőknek, hogy Isten az összes javaknak a tulajdonosa, ő csak haszonélvezője. A tizedadásra Isten nagy áldást ígért. „Próbáljatok meg engem, ha meg nem nyitom néktek az eget csatornáit és ha áldást nem bocsátok reátok”.

II. Krón. 31. 10. ben Azáriás főpap azt mondja: Mióta az Ur házába kezdék a szent tizedeket hordani, eleget ettünk, meg is maradt sok benne, mert az Ur megáldotta az ő népét és a megmaradt sokaságot is.

Sokan erre azt mondják: ez ótestamentumi tanítás. A hívőre ez a törvény nem vonatkozik. Helyes. De nem látod kedves olvasó, hogy éppen a tizedadás nagy hitet tételez fel? Aki hívő lélekkel, Isten iránti bizodalommal adja meg mezejének, fájának terméséből, valamint jószágából a tizedet, abban a hitben teszi, hogy neki ezért az Isten áldása jár. A tizedadás hitet tételez fel.

Vajjon az ujszövetségi keresztyének hite ne hozzon ugyan oly gyümölcsöt mint a zsidónak hite? Olvasd el Jakab levelének 2. 17—26 verseit. Mutasd meg hitedet, ha nincsenek cselekedetei. Hol ez a hit. A hit a szeretet cselekedetei által nyilvánul meg. A tizedadásnak nem szabad vallási ceremóniává fajulnia, mind a farizeusoknál. Jézus ezért keményen ostromozta őket. (Máté 23. 1—3. szak. 11. 42) Nálunk hiányzott az alázatosság. De ha ők nem az Isten által akart értelemben adták a tizedet, ezzel még nincs mondva hogy egyáltalában nem kell adni

Bár külön rendelkezések a tizedet illetőleg az Újtestamentomban nincsenek, mégis sokkal szigorubbak a mi előírásaink, mint az ótestamentumiak. Mindenünk amink van, az az Istené és Jézusé. A rómaihoz Pál a 12. rész 1. v.-ben ezeket írja: állassátok a ti testeiteket illő, szent és Istennek kedves áldozatul. Az első keresztyének nagy szeretetéről és áldozatkészségéről pedig az Ap. Csel. 2. 44-45. és 4. r 34-37.-ben olvashatunk. Nagy szeretetükből kifolyólag készek voltak mindenüket odaáldozni Istennek s testvéreiknek. Csak a zsigori keresztyének szoktak arra hivatkozni, hogy az ujszövetségi hívőre nem vonatkozik a tizedadás törvénye. A zsigori a legszivesebben semmit sem ad. Jobban állna a keresztyén egyház ügye, ha mindenütt meg lenne az igazi áldozatkészség!

Egy szabadgondolkodó egyszer vitatkozott egy hívővel az Isten igazságszolgáltatá-

sáról, menyországról s pokolról. Vita közben a szabadgondolkodó ezeket mondotta: „Hagyjunk fel a vitalkozással, úgy sem tud On engem meggyőzni. Állítom, hogy maga sem hiszi el amiket eddig Istenről, a hitről, az itéletéről mondott. On az utolsó 20 év alatt a keresztyénség terjesztése, Isten országa eljövetele érdekében nem áldozott annyit, amennyi egy tehénnek az ára. Ha én annak csak a felét hinném el, amiről On azt mondotta, hogy hiszi, akkor legelső sorban Istenre, országának terjesztésére gondol s nem önmagára, s bőségesen adakozna, nem pedig zsugoriskodnék, mint On teszi.” Talán egyik másik hitellen neked is ilyen választ adhat, ha vele vitatkozol a hitről?

A biblia óva int a fősvénységtől: „Aki szereti a pénzt, nem telik bé a pénzzel.” A gazdagnak pedig gazdasága nem hagyja őt aludni. Vagyon gonosz nyavalya, melyet látam a nap alatt: tudniillik az ő Urának veszedelmére tartatott gazdagság. Vagy mikor a gazdagság elvesz, gonosz dologban való foglalatosság miatt, annyira, hogy az ő fijának, a kít nemzett, semmi ne legyen kezénél. Amint kijött az ő anyjának méhéből, meztelen megyen ismét el, amint jött vala és semmit nem vesz el az ő marhájában, melyet kezében elvienne. — (Predikátor 5 10–15).

Olvasd Predikátor 6. 2. v.: „Mikor va-

lakinek az Isten ad gazdagságot, jószágot, tisztességet és ki semmi nélkül nem szűkölködik, valamiben gyönyörködhetnék az ő elméje és az Isten nem engedi annak, hogy éljen azzal, hanem más él azzal: e nagy hibávalóság és gonosz nyavalya!”

Sok hívőre teljesen ráillik amit Predikátor 4. rész 8. v.-ben olvasunk: „Vagyon oly ember, kinek sem fia, sem atyafia nincs, mindazáltal nincsen vége minden fáradságának és az ő szeme is meg nem elégszik gazdagsággal.” A kapzsiság és fősvénység annyira elvakította, hogy nem is eszmél s nem jön rá arra, hogy azt mondaná: „Vajon kinek munkálkodom, hogy az én lelke- met minden jótól megfosztom? Ez is hibávalóság és gonosz foglalatosság!”

Milyen szépen kioktat a bölcs Predikátor könyvének 11. részének 1. versében arról, hogy a vagyonos ember mit csináljon az ő vagyonával: „vessed kenyeredet a víz színére, mert sok nap mulva megtalálad azt!”

Hogy még tisztább fogalmat nyerjünk mit tanít az Újtestamentom a vagyonról, a telhetetlenségről és fősvénységről, olvassuk el még a következő bibliai verseket: Máté 13. 22 „a gazdagság csalárdsága megfojtja az Igét!” Máté 19. 23. „a gazdag nehezen megy be a menyországba!” Luk. 6. 24:

Amerikai úti emlékeimből.

Közli: *Funk M.*

(Folyt.)

Egyetemes Gyűlés Cansas Cityben.

Igen sok munka vár az egyetemes gyűlésre. 1908 beadványt dolgoztak fel a különböző bizottságok. A bizottsági jelentések felolvastatnak, egyik a másik után. A legkiemelkedőbb pontja az egyetemes gyűlésnek a püspökök választása szokott lenni. Az idei gyűlésen csak három püspököt választanak, dacára annak, hogy többen mennek nyugdíjba.

Mielőtt megejtették volna a választásokat, hosszabb vita után megállapodtak abban, hogy püspökeinket ezentúl is életfogytiglanra választják. Mindig erősebb lesz az a törekvés, hogy püspökeinket csak 8 évi időtartamra válasszák. Ha jól beváltak, akkor újra választhatók. A mostani egyetemes gyűlés azonban, mint konzervatív gyűlés, ebbe az újításba még nem ment bele. A superintendensek alkalmazásánál is a régi szokás maradt fenn: t. i. a püspök maga választja meg a superintendenseket, akik neki munkatársai. Csodálkoznunk lehetett azon, hogy Amerika, ahol mindig a

„demokrácia” mellett szállnak síkra, ezekben az ügyekben az „autokrácia” mellé állott.

Legyen itt megemlítve néhány érdekesebb határozat. Megkeresték a kormányt, ne engedje meg a jövőben, hogy postabélyegeken propagandát üzzenek a katonai nevelés érdekében. Nem szeretik a militarizmust.

Az egyetemes gyűlés azon óhajának ad kifejezést, hogy egy keresztyén napilapot létesítsenek. Amerika a háboru alatt igen igen szomorú tapasztalatokra tett szert napisajtójával. Németország ellen a legféltelenebb hazugsági sajtóhadjáratot indították. Ma Amerika vezető emberei szégyenlik akkori magatartásukat. U. y látom, hogy új utakon akarnak járni. Egy angol templomban előadást kellett tartanom e témáról: „Németország és a világbéke”. Megkerestek, hogy fejtsem ki. miszerint nem Németország volt egyedül a háboru okozója. Különösen az ifjúságot világosítják fel arról, hogy Németországgal igazságtalanul bántak. Szívesen tettem ennek a kérésnek eleget, hogy hazámnak ezzel is szolgálatot tegyek.

De térjünk vissza a püspökválasztásra. A püspöki testület több napon át tanácskozott arról, hogy milyen püspöki székhelyeket lehetne felosztatni. Aztán megejtették a vá-

„Jaj néktek gazdagoknak!” Luk. 12. 20: „a melyeket készítetted kiéi lesznek?” Luk. 16. 23: „a gazdag a pokolban felemelvén az ő szemét”. I. Tim. 6. 10: „Minden gonosznak gyökere a pénznek szerelme, melyet néme-lyek, akik kívánták, eltévelyedtek a hittől és magokat által szegézték sok gondokkal!”

Akinek bármilyen földi vagyona van, fontolja meg jól ezeket az ígéket: „Azoknak akik gazdagok e világon megmondjad, hogy fel ne fuvalkodjanak elméjekben, és remény-ségeket ne vessék a bizonytalan gazdagsá-gokban, hanem az élő Istenben és bőséggel meg ad nekünk mindeneket a mi táplá-lásunkra. Hogy egyebekkel jól tegyenek, hogy gazdagok legyenek jócselekedetekkel, hajlandók legyenek az adakozásra, hajlandók egyebekkel való nyájaskodásra. Hogy mint-egy kincset szerezzenek magoknak jövőn-dőre való fundamentumot, hogy elvegyék az örök életet.” (I. Tim. 6. 17. . .)

Kedves olvasó! Gondolkozz a biblia ezen fent idézett igéi felett s menj csendes kamrádba, imádkoz s ugy készülj aratási hálaünnepélyedre. Ha imádkozva, s Isten fennli igéit meggondolva készülsz háládat adni, örömmel tudsz majd Igazi áldozatot bemutatni mennyei Atyádnak, amelyben neki is öröme telik s meg tapasztalod majd további áldásait!

Funk M.

lasztásokat. Püspökké választották az egyete-mes gyűlés titkárát: Dr. Wade-t. Mindenki örült ennek a választásnak. Tehetséges ad-minisztrátor, jó igehirdető, igen bölcs és na-gyon barátságos ember. Kora: 53 éves. Az északeurópai kerület élére választották. Nehéz helyzete lesz, különösen ott, ahol Bast püs-pök ellen a hajszá megindult, Bast püspök is jelen volt az egyetemes gyűlésen. Mindvé-gig ártatlanságát hangoztatta s nyugodtan, férfias méltósággal vette az egyháznak itéle-tét. Senki ellen nem táplál szívében haragot

„Mindnyájunknak meg kell jelenni a Krisztus ítélőszéke előtt”. „Az Ur ismeri az Övéit!”

Többszöri szavazás után püspökké vá-lasztották Dr. James C. Bachert. Nagyon sze-rény ember. Keresni kellett őt, hol is van. Nem is számított arra, hogy püspökké vá-lasztják, mert még csak nem is hozott magá-val szalonkabátot. Némelyek talán hoztak szalonkabátot s mégsem volt rá szükségük, mert nem választattak püspökké.

A harmadik püspökválasztásnál két párt küzdött, melyek közül az egyiket konzerva-tívnek, a másikat haladónak lehetne nevezni. Mindegyik a maga emberére adta szavazatát s nem lehetett eredményre jutni. Erre a püs-

HIREK.

Predikátorok kerületi konferenciája Nyiregyházán.

Mindazokkal akiket illet, közöljük, hogy öszi kerületi konferenciánkat Nyiregyházán tartjuk november 6-8-ig. Bizonyos oknál fogva egy héttel előbb, mint borjádi ker. konferenciánk megállapította.

Konferenciánk programja:

Kedd (nov. 6.)	este	1/28 óra:	Megnyitás. Evangelizál: Dékán E., Schmidt J.
Szerda (nov. 7.)	reggel	9 óra:	Imaközösség: Markus d. e.
"	"	d. e.	10 óra: A megtorlás gondolata az Újszövetségben. Löbel János.
"	"	d. u.	3 óra: A methodista egyház állami elismeretésekének előnyei és hátrányai. Dr. Szalós Arthúr.
"	"	este	1/28 óra: Evangelizáció: Dr. Szalós Arthúr, Hecker Adám.
Csüt. (nov. 8.)	reggel	9 óra:	Imaközösség: Hecker H.
"	"	d. e.	10 óra: Mit tartsunk a spirítizmusról. Dr. Szalós Arthúr
"	"	d. u.	3 óra: Az amerikai methodizmus jelenlegi helyzete. Funk M.
"	"	este	1/28 óra: Evangelizál: Löbel János és Liebstockel Jenő.

A vizsgálni köteles predikátor testvérek felhiva-tak, hogy munkáikkal készüljenek el. Az examinatoro-kat kérjük, hogy tárgyaikból a kérdéseket Funk Márton superintendens címére legkésőbb nov. 1-re küldjék be.

pöki bizottság felhatalmazást nyert, hogy egy püspöki székhelyet oszlassanak fel s erről a gyűlésnek tegyenek jelentést.

Az volt a gyűlés véleménye, hogy vagy Korea, vagy Európa mondjon le egy püspök-ről. Az európai püspöki székhelyet fonto-sabbnak találták a koreainál s ezért utóbbit törölték. Mikor ezt az eredményt kihirdették, egy drámai jelenet következett. Felállt Kim Ilon, koreai tanítónő s Korea mellett oly égő szeretettel szólt s olyan érveket sorolt fel, hogy a gyűlés 800 tagja belátta, hogy a tanítónőnek igaza van. Önmagamban azt kér-deztem, vajjon Németországban egy nőnek a felszólalása ért-e volna valamit?

A püspöki testület azonnal visszavonta jelentését, a két püspök jelölt pedig felment a pódiumra s kérték a gyűlést, hogy egyikökre se szavazzanak. A híres misszionárius és evangélikátor Dr. Stanley szintén felszólt Korea és a többi missziói országok mellett s ajánlotta, hogy ne hagyják püspök nélkül.

Rögtön új választást rendeltek el. Most mi történt? Egyhangulag megválasztották Dr. Stanleyt püspöknek. Nagy örömmel felvezet-ték a pódiumra a püspökök közé. Mindenki örült ennek a fordulatnak. Csak maga a meg-választott püspök küzdött önmagával. Ez a

— „Háztartás“ Magyar Asszonyok Közlönye. Rácz Vilmos dr. 30-ik évfolyamban lévő kitünően szerkesztett lapja teljesen a magyar asszony érdekeinek szenteli minden betűjét. Most éppen országos ankétot tart a magyar nők nagy kérdéseiről, — elsőrangú írók novelláit és verseit közli. Sok és szép kép gazdagítja az elsőrangú kiállítását. Mindezenfelül egy csodaszép hálószoba-diszpzároát kap, 70×40 cm. nagyságban, finom svájci siffonra előnyomva, a kidolgozáshoz szükséges 4 motring anyaggal együtt az egy éves előfizető.

A „Háztartás“ előfizetési árai: negyed évre 6 pengő, félévre 11 pengő, egész évre 20 pengő. Mutatványszámot díjtalanul küld a „Háztartás“ kiadóhivatala: Budapest VI., Városház-ucca 16.

— Előfizetési felhívás. Incze Gábor ref. lelkész, Keeble Sámuel híres angol methodista író könyvét: „A biblia szociális tanításai“ magyarra fordította, hogy a magyar nép is, meg vezetői is tisztán lássák, hogy a Bibliának és a szociális kérdésnek mi az egymáshoz való viszonya. Kiviláglik a könyvből, hogy a Szentírás nem kommunista kiáltvány, mint ahogyan szeretnék egyesek félremagyarázni. Az is kitűnik, hogy a társadalmi bajokért nem lehet felelőssé tenni az evangéliomot. A terjedelmes kötet sorra szedi a Biblia egyes könyveinek szociális tanítását Mózesről a Jelenések könyvéig. A könyv ára körülbelül 3 P lesz. Aki október

küzdelem 24 óráig tartott. Akkor „fontos ügyben“ szót kért az ujonnan választott püspök. Az egész terem halotti csendben hallotta a szerény, de férfias, nyílt kijelentést, amelyről érezni lehetett, hogy benső imádságból fakadt az elhatározás, melyet következőképpen közölt a gyűléssel: „Nagy tusát vívtam csendes kamrámban önmagammal s határozott világosságot nyertem az Úrtól. Nem vagyok püspöknek való. Isten más feladatot bízott rám. Nekem evangélistának kell maradnom. Engedjétek, hogy a Kelet egyetemi hallgatói között továbbra is mint evangélista szolgálhassak. Nem ismerek ennél fontosabb hivatást!“ Némán hallgatták, mindenki érezte, hogy itt Isten Lelke szólt. Beleegyeztek, hogy az ujonnan választott püspök elhagyja a püspöki testületet s a pódiumról lépjen a többi delgátusok közé.

(folyt. köv)

Ne a ti elmétek okoskodása adja meg az erőt; a szent erőnek egy sugara világosítsa meg a ti lelketeket, a ti hiteteket, a ti igazságokat, a ti szereteteket.

A Hit, Remény, Szeretet az igaz valláshoz vezet.

hó végéig Incze Gábor ref. lelkész, Budapest, II., Margit-körút 54. címre egy levelezőlapon jelzi, hogy a munkára előfizet, 25% kedvezményben részesül.

A magunk részéről örülünk, hogy egy kiváló methodista író műve ref. lelkész kadé-sában jelenik meg s igen ajánljuk testvéreinknek s olvasóinknak a könyv megrendelését. Megjelenése után megrendelhető lesz a mi könyvkereskedésünkben is: Ker. Könyvesház, Budapest, Felsőerdősor 5.

Hogyan számol a hit?

Frommel lelkész mondotta, hogy a hitéletben is meg kell tanulni a négy számtani alpműveletet. az összeadást, kivonást, szorzást, osztást. Első az összeadás. Minden bajhoz, szükséghez még hozzá kell adni a jó Istent, akkor oly eredményt kapunk, amivel meg lehetünk elégedve. A második a kivonás. Mikor súlyos kereszt nyom s a szenvedés tűzébe kerülés, akkor ebből a holnapi napot vond ki, mert ez már a maga dolgairól gondot fog véseni az Írás szerint. Ha pedig a hívőnek csak két halacska és öt kenyere van, akkor szorozza azt a hittel és bizalommal s az Ur áldásával s nem kaphat más eredményt mint ezt. És mindnyájan jóllaktak! A negyedik számtani művelet az osztás. Ha a hívő lélek mindazt, ami vele történik, elosztja ezzel a bibliai verssel: „Egy a szükséges dolog“, akkor arra az eredményre, meggyőződésre jut, hogy mindezek javára vannak azoknak, akik az Istent szeretik.

Tanuld meg kedves lélek azt a négy számtani alpműveletet, s boldog leszel!

A földi paradicsom.

Bettez tanár mondja egy helyen ezt a történetet. Egy jó barátomat látogattam gyönyörű kiterjedt birtokán. Beszélgetésünk közben az első emberpár lakóhelyéről, a paradicsomról is beszélgetünk. Barátom gúnyosan mosolygott s az ablakon kifelé mutatva azt mondta, remek birtokára célozva: „Látja, ez az én paradicsomom. Másban nem hiszek!“ Pár év mulva megint alkalmam volt barátomat meglátogatni. A hely most is gyönyörű volt. De barátom egy betegelő székben ült, mogorva, bús arccal. Egyetlen fia egy folyóba fulladt. Egyik lánya boldogtalan házasságot kötött. Ő maga gyógyíthatatlan beteg. Közbe bejött legfiatalabb lánya s azt mondta: Apa, a városba megyek, ne hozzak valamit? Apja ezt felelte: „De igen, hozzá számomra egy revolvert!“

Ime, ilyen az Isten nélküli ember földi paradicsoma!

A mester lábainál.

Sunder Singh beszédei.

2. Ha Isten különös módon kijelentené magát, akkor a nép Krisztus istenségében és Istennek az Atyának létében nem kételkednék, hanem megtáldlná a helyes írdnyt?

Isten minden embert ismer és úgy jelenti ki magát, amint ez az emberre nézve legjobb. Az Ige testté létele volt a legjobb módja a kijelentésnek, mert így az ember beláthatja, hogy az Atya nem idegen, nem rettenetes, hanem szeretet és az ember az Ő képére teremtete. Természetes vágya az embernek, hogy látni akarja azt, akiben bizik, akit szeret. De az Atyát látni lehetetlen, mert természetesen megfoghatatlan és aki a megfoghatatlant akarja látni, az önmaga megfoghatatlan legyen. Az ember megfogható és teremtmény, ezért nem láthatja Istent. Mivel pedig az Isten szeretet és a szeretet természetét, mint sajátját az emberbe plántálta, azért cselekedte, hogy a megfogható emberi természetet fölvevén, kielégíttesse az embernek Isten utáni vágyódását. Emberré lett, hogy teremtett és megfogható gyermekei és minden angyal láthassa és Őbenne örvezzhessen. Jézus a láthatatlan Isten képmása és az istenség teljessége lakozik Őbenne, ezért mondhatta: Aki engem lát, az látja az Atyát; és bár őt, mint a testté lett Igét Fiúnak nevezik, Ő valósággal maga az örökkévaló Atya. (Kol. 1., 15. 2., 9; Ján. 14., 9—10.; És. 9., 6.)

Jézus és az Atya és a Szent Szellem egy, miként a napban benne van a hő és a fény, habár a fény nem hő és a hő nem fény; de a kettő még is egy, bár a napon kívüli megjelenésük különféle formában történik. Épen így egy a Fiu és a Szent Szellem az Atyával, akikből a világra hő és fény árad. A Szellem keresztsége tűz, mely a hívó szívből minden bünt és minden gonoszt kiéget és a menny számára készíti elő amig tisztítja és megszenteli. Jézus az igaz világosság vezeti ki a bűnöst a sötétségből és a mélységből és vezérli az igazság útján a menny örök üdvösségére. Épen nem három Isten van hát itt, hanem csak egy. Vala mint nem három nap van, hanem csak egy.

Isten az embert sokféle erővel és képességgel ruházta föl, de ha ezt nem használja, akkor elsorvad, majd elhal. Épen úgy van ez az Istenben vetett hittel is. Ha nem őrizzük meg épségben, akkor a bűn aláássá és kételkedéssé változtatja. Mily gyakran hallhatjuk: ha az erre, vagy arra vonatkozó aggodalmom és kételyem megoldódnék, akkor örömezt hinnék! Ugy tesz az ilyen, mint az az ember, akinek egy balesetnél a csontja törött el és arra kérte az orvost, szüntesse meg előbb a fájdalmát s úgy hozza rendbe a törést. Így töri össze a bűn az ember és Isten közötti közösséget. Innen ered a kételkedés Istenben s a lelki fájdalom. Előbb a törött részt kell rendbe hozni,

akkor a fájdalom magától megszűnik. Ha megtörtént az Istennel való kibékülés, akkor a Krisztus istenségében való kételkedés, Isten jelenvalóságáról, léteéről és egyéb dolgokról való kétely magától eltűnik s akkor a fájdalom helyét a szívben, a kedélyben Isten csodálatos békéje foglalja el, a béke, melyet a világ el nem vehet. Ez Isten és ember közötti törést meggyógyítani jött a világra Krisztus Urunk, amiáltal az ember örökre boldog lehet Istennel a mennyben.

Isten szeretet s minden teremtménybe, de mindenek fölött a teremtés koronájába az embertbe plántálta el a szeretet gyökerét. Ezért szükséges és helyes, ha az ember, akinek szívből kell azt szeretni, akitől testet, lelket és értelmet kapott, ha ebben a szeretetben mindazokat részesíti, akiket Isten teremtett. Céltalanná s önzéssé lett ott a szeretet, ahol nem öleli magához Teremtőjét teljes lelkéből, minden erőből és teljes szívéből és ezáltal úgy önmagának, mint a könnyező világnak romlására szolgál. Tulajdonképpen minden önző ember öngyilkos.

Azt mondja az irás: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. Haazegész emberiséget vesszük, minden ember felebarátja a másoknak. De első sorban azokra vonatkozik ez, akik egymáshoz közelebb vannak. Könnyű barátságos lenni az idegenhez, ha az két, vagy három napig van nálunk s hozzá még barátunk is. De nehéz úgy szeretni, mint önmagunkat azt az embert, akivel mindig együtt kell élni s naponként fáraszt, fölizgat bennünket. Csak, ha az ilyen körülmények között is győzelmet aratsz, akkor lesz könnyű más esetben is szeretni másokat, mint önmagadat. Ha valaki teljes szívéből, teljes lelkéből és minden erejéből szereti Istent és felebarátját, mint önmagát, akkor annak a szívében már nincs többé hely a kételkedés számára. Az ilyen szív fölött már örökös, végnélküli diadalt aratott az Isten országa. Az ilyen ember mindegy megolvadt a szeretet tűzében és átforgalmazott a mennyei Atya képére, aki eredetileg is saját képére teremtette.

Isten újból és újból kijelenti magát szent Igéjében, a Bibliában, azok számára, akik őt teljes szívből keresik. Miként az Isten Fia emberi alakot vett föl, hogy az embereket megmentse, épen úgy az Isten igéje is, bár lélek és élet (Ján. 6., 63.) emberi nyelven iratott, vagyis Isten adta, de emberi alakban. Azonban aki nem érti meg Isten Fiának emberré lételet, az nem érti meg Isten igéjét sem Ennek megértéséhez nem szükséges sem a héber, sem a görög nyelv ismerete. Hanem közösségben kell lenni a Szent Szellemmel, aki által a próféták és az apostolok irtak. Az isten Igéjének a nyelve szellemi és csak azok érhetik meg helyesen és teljesen, akik a Szellemtől születtek, ha a világ véleménye szerint csak olyanok is mint a tudatlan gyermekek. Ezek értik a Szellem beszédét, hiszen ez a tulajdonképeni anyanyelvük. A világ

gyermekai nem értik, mert nekik nincs részök az Isten Szellemében.

Kijelenti magát Isten a természet könyvében is, melyet Ő maga írt. Ennek a könyvnek a megértéséhez szükséges a szellemi szem különben nem találjuk benne az Istent. Szellemi látóképesség nélkül nagy az eltévelyedés veszélye. Igaz, ujjahegyével a vak is olvashat könyvet, de szellemi szem nélkül senki sem láthatja meg az isteni igazságot. A hitetlenek és kétkedők kísérletezései eléggé bebizonyították ezt. Megnyugvás helyett békétlenséget találtak. Isten bírálgatóivá és okvetetlenkedői lettek. Ha van a világnak mindenható Teremtője, honnan vannak akkor a hibák, mint a vihar, a földrengés, a sötétség, fájdalom, szenvedés, betegség és halál? így kérdezzék. Épen úgy, mint mikor valami esztelen, a félben levő épület építőmesterét, vagy a készülő kép művészt kezdi ócsárolni. Majd később, ha teljes készenlétükben lajja mindkét művet, szégyenelni kell esztelenségét s meg kell hajolnia a művész dicsősége előtt. Ezt a jelenlegi világot sem egy nap alatt teremtette Isten olyanná, mint amilyen ma, de majd eljön az a nap is, amikor tökéletességre jut. Efelé a tökéletesség felé halad a világ. És ha az lehetséges volna, hogy egy e világszerű bölcs ember, Isten teremtő munkáját Isten távollásából láthatná, azzal az isteni ismerettel, mely kezdettől lehetetlenné tett minden hibát, akkor térdre borulva kénytelen lenne elismerni Isten előtt, hogy: Isten teremtése tökéletes.

Az emberi testben lakozó emberi szellem helyzete hasonló a tojásban levő madárrhoz. Ha valamelyik bölcs azt mondhatná a tojásban levő fiatal madárkának, hogy kívül egy roppant nagy valág van fölékesítve a sokféle virággal, a folyók és halmok csudás pompájával s itt fölötté az anyamadár ül s egykor, mihelyt a tojáséből kiszabadul, mindezt a szépséget meg fogja látni, biz ez a madárka nem tudná mindezt sem megérteni, sem elhinni. Akárhányszor bizatnánk is, hogy mindezt saját szemével látni s hozzá ezzel a még most tökéletlen, de már meglevő szárnyával repülni fog, ezt épen nem hinné el. Nem lenne semmiféle eszköz, aminek segítségével az ő mostani helyzetében ezt belehetne bizonyítani. Épen így nem hisznek sokan a jövőéletben, az élő Istenben, mert mostani testi megkötöttségükben nem láthatják. A gyöngye madártollacskához hasonló képzelő tehetségök nem képes tulrepülni agyuk korlátolt terén, gyenge testi szemük nem láthatja az Örök és Változhatatlant, most ezek azok a dolgok, „melyeket Isten az ötét szeretőknek készítet.” Miként az anyamadár melege tökéletességre segíti a tojásban levő kis madárkát s ekkor a héj összelörik, így a test által akadályozott lélek, a Szent Szellem melege által juttt érettségre, különben közel a veszély, hogy örökre elvész. (És. 64, 4., 65., 17.)

Minden emberi erő korlátolt. Ezért kell a természet és a mindenható Isten titkaiban hinnie. Olyan korlátolt tehetség, mint a mienk a maga gyenge kulcsával képtelen kinyitni Isten titkainak a zárját; épen oly kevéssé mint a hangya képtelen eltöltni gyenge fogójával a nehéz vastolózárt.

Némelyek azt mondják, aminek kezdete van, annak vége is lesz. Ez nem igaz. A Mindenható Igéjének hatalmával adhat halhatatlanságot. Ezen a világon mulandóság alá rekesztetett az élet; mert a változó eseményektől és körülményektől függ, melyek maguk is mulandók. De majd ha ez az élet kiszabadul a maga folyton változó és mulandó állapotából és majd a halhatatlan Istentől függ, akiben nincs változás, aki az élet örök forrása, akkor szabadul ki életünk a mulandóság vasmarkából és örökéletté lesz. Mert akik Ő benne hisznek, azoknak örökéletet ad és senki ki nem ragadja azokat az Ő kezéből (Ján. 10, 28). Azt mondja az Úr: Én vagyok a mindenható Isten, aki van és aki vala és aki eljövendő. (Jel. 1, 8).

Rochat L.

A kék kereszt egyesület alapítója.

I.

Az egyesület alapítása.

Az Urnak 1871 év:ben, szept. 20-án sok ember állt Genf városában a következő tartalmu plakát előtt:

„A Rive droite nagytermében szept. 21-én este 8 órakor mértékletességi gyűlés lesz, melyen előadást tart: Rochat L. s. lelkész e tárgyról: A részegesség s annak igazi gyógyszeré.”

Ez az előadás péntek este a jelzett helyen és időben tényleg megtartott. Az előadó emelvényen egy 28 éves fiatal ember áll, aki szívből jövő bizonyosságot tesz. Nem szónoki fogásokkal, hanem az életből vett igazságokkal igyekszik hallgatóit meggyőzni. Elmondja, hogy rövid lelkészi működése alatt, milyen tapasztalatokat gyűjtött az iszákosság áldozatai gondozása közben. Oly meggyőző érveket sorolt fel, hogy hallgatói mind meg voltak győződve arról, hogy az iszákosok közti mentő munkát meg kell kezdeni.

Rochat kívül felszólalt a Ker. Ifjak Egyesületének elnöke: Fermaud Károly is aki már több év óta teljesen abstinens életet élt. Még néhány angol s néhány amerikai is felszólalt. A végén még egy 70 éves aggastyán emelkedett szólásra Briquet Marc, genfi kereskedő. Ő ezeket mondta:

„Kedves barátaim, mindenre amit eddig hallottam örömmel mondom ament. Aki most Önökhöz szól, már 50 év óta abstinens. Már

22 éves korom óta nem iszom bort, kivéven ha urvacsorázom. Mint láthatják, most is ép, erős és egészséges vagyok. Azalatt az 50 év alatt csak egyetlen egyszer voltam beteg. Akkor is azért, mert rossz cipőm feltörte lábamat. Örülök, hogy beléphetek tagnak abba az egyesületbe, amit ma alapítani szándékozunk! Ez a bizonyágtétel nagy lelkesedést váltott ki. Fermaud egy iv papírost hozott s akkor elmondták: Rochat, Fermaud, Briquet s még mások. Összesen 27 tag. Ezek akkor csak azt fogadták, hogy semmiféle szeszes italt, urvacsorát és orvosi rendeleteket kivéve többé nem isznak. Azt is fogadták, hogy az iszákosság ellen küzdenek. Így alakult meg az első svájci mértékletességi egyesület. Csak később nyerte ez az egyesület a két kereszt nevet.

A történelmi hűség kedvéért megemlítjük, hogy nem mind a 27 fogadalom tevő alapító tag, maradt hű az egyesülethez. Ez már így van, hogy a jó magból nemcsak a jó talajra hull, hanem az útféle is, vagy a tövisek közé. Csak az kell ki és hoz gyümölcsöt, amely jó talajra hull. De azok a tagok, akik végig hűségesen kitartottak, azok lettek a svájci kékeresztmozgalomnak lelkes oszlopos tagjai. Egy Haas S. nevű nő 58 éves korában írta alá a fogadalmat s 85 éves koráig megtartotta.

II.

Eszköz az Ur kezében.

„Lajost kivettem ma a gimnáziumból s a kereskedelmibe irattam”

„Hát nem tudod apa, hogy kedves fiacskánk nagyon csúng a tudományon, nem a gyakorlati tárgyakon. Olyan szelíd elmélázó, természetesen van, nemde arra hívatott, hogy pap legyen!”

„Már pedig így lesz, asszony, ahogy mondtam,” válaszolta az öreg Rochat, aki órásmester volt. „A Genfben csak nem régi-ben lezajlott papválasztásokkal összefüggő csunya visszaélések megutáltatták velem a papi hívatást!”

Ettől az álláspontjától nem is lehetett az öreg elántorítani s így a kis Rochatnak ott kellett hagynia a gimnáziumot bármennyire is szeretne volna elvégezni. A münchedorfi kereskedelmibe került. Ha nehezen is szokott bele, mégis ez volt Rochat számára az Isten által mutatott út, mert itt az atyai hajléktól távol a nagy csendben szólhatott hozzá az Ur.

Itt kezdett Rochat öntudatos keresztyén hívő életet élni. Három évet töltött itt s fejlődött lelkiileg 1865 nyarán visszatért Genfbe, hogy egy posztóüzletben tanuló legyen. Leiki ismeretesen dolgozott, mert egész ember akart lenni. Ugy az üzleti, mint az irodai munka nehezebbre esett s nem elégitetteki az ambiciózus ifjút. Ő a gimnáziumban megkezdett tanulmányok után vágyódott. Ez a vágy beteggé tette. Elmondta lelkészének lelki állapotát. A lelkész aztán igyekezett az apára hatni. De hiába.

Csak amikor a háziorvos is azt tanácsolta az apának, hogy fiának akkor lesz egészsége ha szíve vágyát követheti, akkor engedett.

Rochat a gimnáziumban lankadatlan szorgalommal fektette tanulmányainak s rövid idő alatt pótolta az elmulasztottakat s két évre rá, letette az érettségét. Ugy, hogy szíve vágyát kövelve theológiát végzett s 1875-ben avatták pappá.

(Folyt. köv.)

Érdekes álom.

Borjádi gyülekezetünkben egy idősebb nő a következő érdekes álmát mesélte el.

„Egy nagy rét közepén találtam magam. Sok pénz volt elszórva. Örültem neki s nagyszerűen teleszedtem a kötényemet. Egyszer csak felpillantok s egy magas fa tetején egy szép ajtót látok. Úgy éreztem, nekem azon az ajtón be kell mennem. Letettem a sok pénzt s igyekeztem a magas fára mászni, ami elég nehezen ment. Mikor felibe voltam, lecsúsztam. Búsultam, hogy nem sikerült az ajtót elérni s újra nekiláttam a pénzgyűjtésnek. De megint abbahagytam s a fához mentem azzal a szándékkal, hogy el kell érnem az ajtót. Amint felfelé mászok, hol az egyik kezemet, hol a másik kezemet sebeztek meg a fából kiálló hegyes szegek és éles kések. Már majdnem elértem az ajtót, de oly sok sebet kaptam, hogy kezeim már fájtak s akkor megint leestem. Újra a pénzgyűjtéshez fogtam. De megint az ajtóra néztem s nagy vágy fogott el, megtudni mi van az ajtó mögött? Harmadszor is eldobtam a sok pénzt s azzal az erős szándékkal másztam újra felfelé a fán, ha akárhogy is fáj s akármilyen megerőltetésbe is kerül, de felmászok egészen az ajtóig. Minden erőmet összeszedtem s mikor az ajtóhoz érttem, egy régi ismerős gyermek, akinek sok jót tettem s ki nagyon szeretett engem, megfogta a kezemet s felsegített egészen. Nagyon örült, hogy nem ijedtem meg a szegektől s késektől s minden erőm latbavetésével igyekeztem az ajtót elérni. Azt mondta, ez az erőlködés és fáradtság megjutalmaztatik, mert olyan helyre kerültem, amelyet még lenni a földön nem láttam, mert tulajdonképpen a menyországban vagyok. Láttam is olyan gyönyörű virágokat, fákat, amilyenekről sejtelmem sem volt. Hallottam oly szép madáréneket, amelyet azelőtt sohase hallottam. Feltűnt, hogy a legszebb virágokból minduntalan letörök egy, hol itt, hol ott. Pedig nem volt szél. Kísérőm azt mondta, mikor letörök egy virág, akkor a földön meghal valaki. Tovább mentünk. Egy gyönyörű folyóhoz értünk, melynek vize kristálytiszt volt. Kérdeztem, szabad-e ebből inni? Szabad. Oly jó vizet még életemben nem ittam. Minden fáradtság elmúlt. Oly jól éreztem ma-

gam, mintha ujjászülettem volna s többé nem is éreztem szomjuságot. Kisérom most továbbvezetelt és egyszerre észrevettem hét fehér ruhás leányt, kik énekelve örvendező arccal siettek az ajtó felé. Én is odanéztem s egy fehér ruhás nőt láttam közeledni, aki a hét leányra már messziről mosolygott. Kisérom azt mondta, hogy ezek édesanyjukat fogadják, aki most halt meg a földön s most jön a megváltott lelkekhez. Tovább mentünk másfelé. Amint mendegéltünk, észrevettem négy gyermeket, akik ugyancsak siettek az ajtó felé. Most egy sötét ruhás nő közeledett, de egy bizonyos helyen megállt. Kisérom azt mondta, hogy a sötét ruhás nő édesanyja ennek a négy gyermeknek. De mert az asszony nem élt Isten parancsolatai szerint s nem fogadta el Jézus feléje nyújtott kezét s nem engedte, hogy Jézus a golyókat keresztfán kiontott vérével lemossa bűneit, azért nem jöhet gyermekeihez. A gyermekek oly szomorúan néztek édesanyjukra, akinek arcán lát szott, hogy most nagyon bánkódik valamin, mintha sajnálná, hogy földi életében nem tért meg, de most már késő volt. Ugy örültem, hogy nem állok az ajtó kívül, hogy szemlélhetem a szép virágokat, gyümölcsfákat, hogy hallgathatom az angyalok kimondhatatlan szép énekét. Szivem tele volt boldogsággal. Boldogságom tetőfokán felébredtem s azt láttam, hogy nem az égben vagyok, hanem a földön.

Eddig testvérünk álma. Megérthette belőle azt, hogy nem a földi kincseket, muló örömeiket kell keresni, hanem a lelki üdvösségét. Kezdett imádkozni, bibliát olvasni. A világ gúnyolta, sebezte. Nehéz volt a keskeny uton lépni, de mintegy erőszakosan elszakadt eddigi világi társaságától, a világ kincseit semmibe vette s ma boldog, hívó tagja gyülekezetünknek, ki tudja, hogy Megváltója él, s őt is befogadja ama mennyei hajlékokba.

W. J.

Legyetek készen!

Erre inti a Megváltó tanítványait, akik környezetében szomorkodtak és ez az intés azóta állandóan hangzik a Megváltó ajkáról követői felé. Boldogok, akik az intést komolyan veszik, mert emléjük áldott lesz, mint az itt leirt eseményekből is kiviláglik.

Orosz Zsófia 21 éves leánytestvérnő volt a kabai gyülekezetben. Néhány hete álmot látott, amely azt adta tudtul neki, hogy készüljön el, mert e földön még csak tíz hete van és azután haza kell mennie. Leánytestvérnőnk annyira átérezte az intés komolyságát, hogy az álmot nem vette felületes esetként, hanem szem előtt tartotta a figyelmeztetést és készült a távozásra. Foglalkozásai közben több dologról megjegyezte, hogy „ezt már nem teszem többet”, „ebben már nem lesz többé részem”.

A jelzett idők elteltek, leánytestvérünk nyugodt maradt. Szépen elrendezte mindenét, hogy rendellenül ne maradjon semmi, mikor felvirradt az esedékes nap. Reggel az ájtatosság után aratási munkába indultak, a hü édesapa, az egyik fivér és leánytestvérünk. Alig fogtak a munkához, kissé börtülni kezdett az ég, egyetlen menydörgés hangzott el — sem több, sem kevesebb — a villám leszállt a magasból és a boldog lélek egy jajszó kiejtése nélkül elszállt a földről, mint egykor Illés prófeta a tüzes szekereken. Az apa és a fivér is elterültek a földön, de míg emezek néhány perc múlva felegyenesedtek és lábaikra állhattak, leánytestvérünk megboldogult lelke tovaszárnnyalt az Ő Urának örömébe. Ugyan az apa is szenvedett sérülést a lábszáron, de remélhető, hogy ezt nemsokára tuléli és a seb nem változik komolyabbra.

Fontos az életben az, hogy a mennyei polgár mindig készen legyen, mert míg az egyiknek ilyen módon előre megjelentetik a határidő, addig sokaknak az mondatik, hogy „nem tudjátok sem a napját, sem az óráját, amelyben a ti Uratok eljő”.

(Békehírnök 1928 jul. 28. számából).

Azonnali segítség.

Azonnali segítséget, életet, örök életet kínál fel neked az Ur Jézus. A mi lelkünk úgy vágyódik is ezután. Ő azért jelent meg, hogy életünk legyen. Mert nála nélkül az élet: pokol.

Jézus az ut, az igazság és az élet. Ezért kiterjeszti ma is az Ő által szegezett szent kezeit és hívogatja a megfáradt és megterhelt lelkeket. Kedves lélek... a te életed pokol, ha még nem jöttél Jézushoz. Légy azért őszinte magadhoz. Lásd meg milyen fáradt vagy és megterhelt. Szived békétlen és üres. Fénytelen életedben tisztá igazi örömet nem ismersz. Ajjad tele van panasszal és keserőséggel. Életedben már annyi keserőségen mentél át, annyi csalódás ért. Ha voltak is jó barátaid, azok is szükségben cserbenhagytak.

Jézusban jelent meg a te jó barátod. Ő nem egy kis Jézuska, egy tehetetlen gyermek. Ő nem egy történelmi Krisztus, hanem egy élő Megváltó és Szabadító. Jöjj azért bátran hozzá és ne habozz sokáig. Ő tehet szabaddá mindenféle szenvedélytől és bűneidtől. Igen, Jézus életet ad. Nemcsak egy vallást, hanem azonnali segítséget: életet, örök életet ad neked és mindenkinek, aki hozzá jön. Jöjj azért még ma, Ő kitárt karokkal vár, hogy mindent újjá teremtsen.

Halld meg a hívást, Jézusodét,
Még ma kövesd Őt, fogva kezét.
Áldva a karját tárja feléd,
Édesen így szól: Jöjj... *vidá*